

114438

TIL BREVskriverne

Våre lesere inviteres til å skrive om aktuelle emner. Vi forbeholder oss retten til å refusere innlegg, og angrep på navngitte personer må undertegnes med fullt navn. Skriv kortfattet. Innsendte manuskripter returneres ikke.

Red.

Litt om mine erfaringer med buss-sjåfører

Min ungdom tok jeg førerkort for bil. Det skjedde i 1955. Under en kjøretime ved Mikalsens sjåførskole på Mo ble skolevognen påkjørt bakfra av en buss. Både sjåførlæreren og jeg slapp merkelig nok fra påkjørselen uten en skramme, men bilen vi satt i ble fullstendig knust. Buss-sjåføren påtok seg det fulle ansvar for det som var skjedd.

Vintren etter kjørte jeg med min bil til Hemnesberget. Her foretok jeg en helt lovlig parkering i Odden. Like etter at jeg var steget ut av bilen rygget en buss inn i siden på min bil. Den fikk store skader.

I de 42 år jeg har kjørt bil har jeg to ganger kjørt i grøften. En gang jeg kjørte på svært glatt føre traff et av forhjulene en iskul i veien og jeg havnet utfor veien. Den andre gangen møtte jeg på en smal bygdevei en minibuss i rasende fart. For å unngå kollisjon kjørte jeg i grøften. Flere år senere møtte jeg en liten skolebuss på samme veistrekning. Vi møtte hverandre i en kurve hvor veien var svært smal. Da bussføreren i stor fart passerte min bil, hørte jeg en sterk skrapelyd. Det var støtfangrner som fikk skrapet av lakken, så nære var vi. Omsider fikk bussføreren sitt kjøretøy stanset. Sjåføren steg ut og sa: «Du burde ha kjørt bedre ut». Sporene etter min bil var lett synlige i snøen. Da han så at jeg hadde kjørt nesten uforsvarlig langt til høyre, sa han ikke noe. Han forlot åstedet og kjørte bort i stor fart. En tid senere stod jeg ved samme bygdevei og snakket med en kone. Dete var våt og usedvanlig glatt vei. Både damen jeg pratet med ble forskrekket da foran-

nevnte skolebuss, fullastet med skolebarn, suste forbi og kjørte ned en svært bratt bakke. «Sjåføren har det med å forsøve seg», sa damen forklarende.

I forbindelse med den sørgelige ulykken som skjedde med en buss tilhørende Albinussen buss-selskap på Rognan, har Nordlandsposten m.fl. lagt stor vekt på at den uheldige buss-sjåfør var skolelærer om vinteren. Jeg må derfor opplyse at ingen av de bussførere jeg joran har nevnt var lærere. De var alle bussførere på heltid. Ingen av dem var lærerutdannet, de hadde bare folkeskole.

Dette skrives ikke for å forsvare bussføreren fra Rognan. Meget sannsynlig har han kjørt uaktsomt. Jeg vil bare påpeke at vedkommende slett ikke er alene om det. Hva skal man si om de politifolk som grassatkjørte med blålys over Hamarøy? De var ikke seminarister. Hert kunne meget lett ha skjedd en alvorlig ulykke.

Den «reportasje» Nordlandsposten den 9. juli bragte om bussulykken er skremmende. Avisen legger ikke bare sjen til byrden for buss-selskapet og føreren av ulykkebussen. De tipper et stort steinlass i hodet på dem. Jeg kjenner mange som har reist på tur med Albinussen-busser. Alle jeg har snakket meg er svært tilfreds med selskapets service. Selskapet ligger nok noe under sine konkurranter hva pris angår.

Får jeg bare til slutt tilføye dette: Det har i lengre tid vært påstått at eldre bilførere utgjør en stor fare i veitrafikken. Sist helg skjedde det tragiske ulykker på norske veier, bl.a. på E6 nord for Mosjøen. Ifølge Dagsnytt radio var ingen av de involverte bilførere over 30.

Faksimile: Bussulykken utenfor Oslo 8. juli skaper fortsatt stort engasjement.

De bussførere jeg foran har nevnt var alle under 50 år, den farligste rundt 40. I de mer enn 40 år jeg har vært biltrafikant har jeg tre ganger vært i livsfare. Det var sjåfører i ung alder som kjørte meget grovt uaktsomt. Jeg har ikke sjelden vært vitne til at unge bilførere har foretatt hasardiøse forbikjøringer.

Jon Sand.

Veldig mange trykfeil